

[Socialministeren.]

og der vil naturligvis her opstå et faktisk samarbejde mellem socialkontorer og revalideringscentre. Det er som sagt en sag i udvikling, og jeg mener derfor ikke, at vi på nuværende tidspunkt kan lovgive yderligere herom.

Med hensyn til forsorgshjemmene kan jeg sige, at jeg i disse dage er i færd med at nedsætte et udvalg, der bl. a. skal beskæftige sig med administration og udbygning af forsorgshjælpen for kronisk syge og ældre hjælpeløse medborgere m. v.

Med hensyn til de stillede ændringsforslag vil jeg henvise til den socialdemokratiske ordførers udtalelser.

Som jeg omtalte i min fremsættelsestale, afrunder det foreliggende lovforslag den anden socialreform, som i disse år er gennemført. Som bekendt bestod Steinckes socialreform af 1933 af følgende 4 love: 1) lov om offentlig forsorg, 2) lov om folkeforsikring, 3) lov om ulykkesforsikring og 4) lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Alle 4 love har i de senere år været underkastet mange ændringer, som jeg ikke her skal trætte det høje tings medlemmer med at opremse. De vigtigste ændringer indtil 1958, socialreformens jubilæumsår, er behandlet i en artikel i Socialt Tidsskrift. Men for at nærværende lovforslag kan bedømmes rigtigt, må det ses i denne sammenhæng.

Lov om ulykkesforsikring blev revideret ved lov af 25. marts 1959. Det medførte en tiltrængt ajourføring af loven og en væsentlig forhøjelse af ydelserne i henhold til loven. Jeg var formand for det udvalg, som i 1932-33 arbejdede med dette afsnit af socialreformen. De ændringer, vi dengang forgæves tilstræbte, blev nu gennemført.

Arbejdsløshedsloven gennemgik ved lov af 27. februar 1958 en dybtgående strukturel ændring, således at statens støtte til arbejdsløsheds-kasser i tilfælde af alvorlig ledighed dækker en større andel end hidtil af kassernes udgifter. En lov det efterfølgende år ændrede satser og sociale ydelser i opadgående retning.

Af de seneste ændringer skal jeg som de vigtigste nævne følgende. Folkeforsikringsloven blev afgørende ændret i Johan Strøms tid ved lov af 2. oktober 1956, der bl. a. indførte det helt nye begreb folkepensionens

mindstebeløb, der ydes til alle 67-årige uden hensyn til indtægt og formue og uden medlemskab af sygeforsikring, men væsentlige ændringer er senere kommet til. 1½ år senere indførtes ved lov af 18. april 1958 hjemmehjælpen til gavn for folke- og invalidepensionister. Ved lov af 27. december samme år forhøjedes det ordinære rådighedsbeløb med henblik på de forventede huslejestigninger. Meget betydningsfulde ændringer blev dernæst gennemført ved lov af 29. marts 1960, der for kvinder, hvis ægtefælle oppebærer indtægtsbestemt folkepension eller invalidepension, gennemførte den samme tilgangsalder til indtægtsbestemt folkepension, som gælder for enlige kvinder, altså 62 år mod hidtil 67 år. Endvidere blev ophævelsen af de såkaldte zonegrænser for invalide- og folkepension påbegyndt og rådighedsbeløbet på ny forhøjet. Ved lov af 10. juni 1960 blev bestemmelserne om invalide- og folkepension taget ud af folkeforsikringsloven og formuleret som en selvstændig lov om invalide- og folkepension. Samtidig gennemførtes en del forbedringer, således blev invaliditets-, bistands- og plejetillægget forhøjet fra 1. oktober 1960, og det samme gælder bistands- og plejeydelsen. Desuden blev som noget nyt indført en invaliditetsydelse, der kan tilkendes personer, som er afskåret fra invalidepension, fordi deres erhvervsevne ikke anses for betydelig nedsat, men som i øvrigt opfylder betingelserne for invalidepension.

De helt afgørende ændringer for så vidt angår invalide- og folkepension trådte i kraft 1. april i år. Efter denne dato er retten til at oppebære pension ikke længere betinget af, at den pågældende opfylder visse værdighedskrav og helbredskrav, og da fra samme dato adgang til medlemskab af den offentlige sygeforsikring er helt fri, er der heller ingen hindring for pensionisten her. Endelig skal det nævnes, at den påbegyndte udjævning af zonegrænserne ved lov af 29. oktober 1960 videreføres, således at pensionen vil være ens over hele landet i løbet af et par år.

Den øvrige del af folkeforsikringsloven er nu gået over i lov af 29. april 1960 om revalidering og lov af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring, således at den gamle folkeforsikringslov er ophørt at eksis-